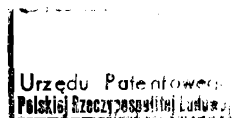

URZĄD PATENTOWY

F16j 15/26

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19818.

Kl. 47 f, 24/02.

Warszawska Fabryka Uszczelnień Jan Czyż
(Warszawa, Polska).

97 f², 15/26

Pierścień uszczelniający do dławnic.

Zgłoszono 14 listopada 1932 r.

Udzielono 27 lutego 1934 r.

Jako szczeliwa do dławnic, a zwłaszcza dławnic tłoczysk maszyn parowych, używa się szczeliwa, składającego się z metalu oraz mineralnych materiałów ciernych, w postaci proszku lub plastycznej masy. Zastosowanie szczeliwa takiego daje bardzo dobre rezultaty, posiada jednak tę wadę, że napełnianie szczeliwem wnętrza dławnicy, a zwłaszcza usuwanie zużytego i stłoczonego szczeliwa jest bardzo uciążliwe, gdyż stłoczoną masę trzeba konieczniewie rozbijać wewnątrz dławnicy i wyjmować ją kawałkami.

Wynalazek niniejszy upraszcza zasadniczo stosowanie wspomnianego rodzaju szczeliw, umożliwiając bardzo łatwe zakładanie i wyjmowanie ich z dławnicy.

Wynalazek niniejszy polega na tem, że szczeliwo w postaci proszku lub masy plastycznej wkłada się do dławnicy w pierścieniowych osłonach blaszanych, otwartych od strony tłoczyska; osłony te po włożeniu ich do dławnicy i ściśnięciu dławkim, ulegają spłaszczeniu i wyciskają jednocześnie ze swego wnętrza cierną masę uszczelniającą w kierunku tłoczyska. Przekrój poprzeczny pierścieniowej osłony takiego pierścienia uszczelniającego posiada kształt podobny do kształtu litery M, wskutek czego posiada większą elastyczność, co ułatwia zachowanie pierwotnej wysokości pierścienia przy jego spłaszczaniu oraz ułatwia wyciskanie z niego masy uszczelniającej w kierunku powierzchni tłoczyska. Pierścienie te

5
najlepiej jest wykonywać jako pierścienie dwudzielne, które posażyc w otwory nagwintowane, ułatwiające ich wyciąganie z wnętrza dławnicy.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania niniejszego wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia widok z boku pierścienia uszczelniającego według wynalazku niniejszego; fig. 2 — przekrój poprzeczny tego pierścienia wzdłuż linii A — B.

Osłona pierścieniowa 1, wykonana z miękkiej blachy, posiada przekrój o kształcie litery M, przedstawiony na fig. 2. Osłona ta jest otwarta od strony tłoczyska, a zewnętrzna jej ścianka posiada głęboki rowek 1', umożliwiający łatwe spłaszczanie osłony bez zwiększenia jej wysokości, wskutek czego można uniknąć stykania się osłony pierścienia uszczelniającego z tłoczyskiem. Wnętrze osłony jest napełnione masą uszczelniającą 2. W celu ułatwienia wyciągania wspomnianych pierścieni z wnętrza dławnicy, w bocznej ściance osłony zamocowana jest nagwintowana tulejka 3. Przy wyciąganiu uszczelnienia z dławnicy w tulejkę 3 wkręca się odpowiednio nagwintowany sworzeń i w ten sposób wyciąga pierścień z dławnicy. W celu zapobieżenia ewentualnemu oderwaniu się podczas wyciągania pierścienia z dławnicy odpowiedniej ścianki osłony pierścieniowej 1 względnie wyrwaniu się tulejki 3, do tulejki tej przymocowany jest drucik 4, umocowany w przeciwległej ściance osłony. Największą grubość posiada zewnętrzna ścianka osłony pierścieniowej w pobliżu rowka 1'; grubość ta zmniejsza się stopniowo ku krawędziom bocznych ścianek osłony. Szereg pierścieni według niniejszego wynalazku tworzy po

włożeniu do dławnicy i zaciśnięciu dławi-
kiem doskonałe uszczelnienie, przy czym
wyjmowanie zużytego uszczelnienia daje się
uskutecznić bardzo łatwo i szybko.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pierścień uszczelniający do dławnicy, utworzony z jednolitej lub dwudzielnej blaszanej osłony pierścieniowej, otwartej ku tłoczysku i napełnionej szczeliwem, które przy spłaszczaniu osłony jest wyciskane w kierunku tłoczyska, znamienny tem, że osłona pierścieniowa (1) posiada na swym zewnętrznym obwodzie rowek (1'), wskutek czego przekrój poprzeczny osłony posiada kształt litery M, ułatwiający spłaszczanie osłony bez zwiększania jej wysokości.

2. Pierścień uszczelniający według zastrz. 1, znamienny tem, że w jednej z bocznych ścianek osłony (1) zamocowana jest nagwintowana tulejka (3), służąca do wyjmowania tej osłony z dławnicy.

3. Pierścień uszczelniający według zastrz. 2, znamienny tem, że tulejka (3) przymocowana jest drutem do przeciwległej ścianki osłony pierścienia.

4. Pierścień uszczelniający według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że największą grubość posiada zewnętrzna ścianka osłony pierścienia w pobliżu rowka (1'), przy czym grubość ta zmniejsza się stopniowo w kierunku krawędzi bocznych ścianek osłony.

Warszawska Fabryka
Uszczelnień Jan Czyż.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1

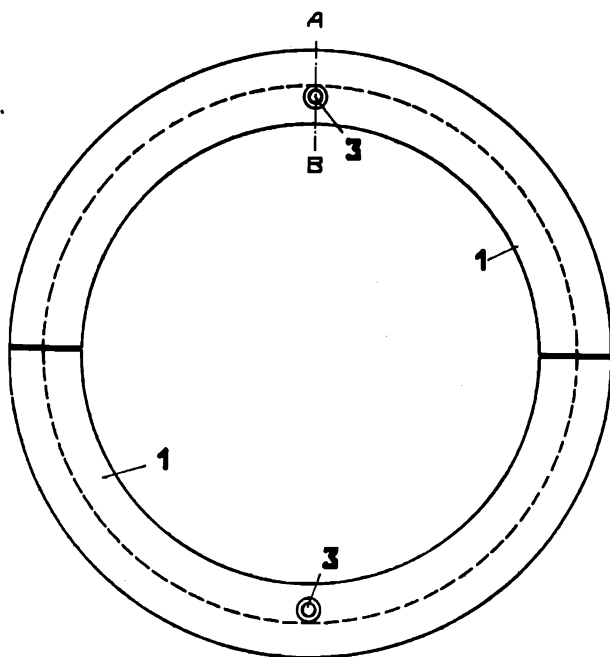

FIG. 2

